



Új tanév

Iskola – ez a szó olyan sok mindent rejt magában. Elhalványult emlékek, nosztalgikus érzések: „de szép is volt még akkor”; „nincs annál jobb, amikor az ember még iskolába jár; mennyi tréfa, huncutság, sok játék, olvasmányok, versek, nicsak, még mindig emlékszem rá!” Vagy éppen szorongás, félelem, megszegyenítés... brrr!

Gyülekezetünkben sok gyermek vette kézbe az iskolatáskát ismét. Aki újat kezd, nagy reményekkel. Aki folytatja, különösebb izgalom nélkül, talán inkább kíváncsian: „mit mondanak majd a többiek, ha elmondom, mi történt a nyáron”.

Új tanárok, felfrissült iskolaépület. Az új tankönyvek frissen, ropogós papírba csomagolva várakoznak a polcon, mellettük szép tiszta füzetek, hegyes ceruzák. Aztán elkezdődnek az első ákombákomok, elrontott vonalak, amelyeket át kell húzni, rádiózni, s máris csúful minden. Szamárfüles lesz a füzet, könyv, gyűrött az ellenőrző. Hogy is van ez? Valamennyinket izgat minden új kezdet. Hányszor vágunk bele, hogy elhagyjunk régi, megcsúfult, tönkrement dolgokat, s tisztán, szépen, rendezetten indítsuk el az újat. Ami még érintetlen az olyan mesés szép.

Magával ragad bennünket a vágy, kezdünk újat. Most jobb lesz. Ettől kezdve figyelünk, őrzöm, óvom. S telnek a napok, unalmas a régi, meggyűrődik, megkopik, felragyog egy még újabb, s ismét és ismét... Az ember elkezd habzsolni. S telhetetlenül újat keres.

De az életet nem lehet felcímkézni, s azt mondani ettől kezdve új. Vagyunk úgy, ahogy vagyunk. Úgy, ahogy egy adott pillanatban viselkedünk, gondolkodunk, cselekszünk. Többféleképpen próbálkozhatunk, lehet több arcunk, egy munkahelyi, egy imaházi, egy otthoni, de csakis egy szívünk. Azt

csak egy valaki tudja megújítani, de nem ideiglenesen.

Mégiscsak lehet új életünk? Igen, megtisztulhat, megújulhat a szívünk, lelkünk. Új életet nyerhetünk Jézus Krisztusban. Csakis benne és általa. Valódi új életet. Megváltozhat a gondolkodásunk, elhagyhatnak a félelmeink, szorongásaink, megbocsáthatunk egymásnak, felszabadulhatunk minden eddigi rossz beidegzésünktől, előítéletünktől őbenne.

„Ezért, ha valaki Krisztusban van, új teremtés az: a régi elmúlt, és íme, új jött létre.” (2Kor5:17)

A szép, tiszta, új fehérpapír lehetősége nemcsak a kisdiákok előtt, hanem előttünk is ott áll. Kezdhethetjük róni rá a sorokat. De vigyázzunk! Ne játsszuk el ezt a nagy lehetőséget komolytalanul véve Krisztus megújító kegyelmét! Ez nem reklámfogás, ami átmaszatolja a régit „új” címkét ragasztva rá. Őbenne és vele teljesen új lehetőségek nyílnak meg előttünk. Fel tudjuk mérni, mit is jelent ez? Ahogy a gyermekeinknek is sokszor mesélünk arról, hogy el sem tudják képzelni, micsoda lehetőség, hogy tanulhatnak, iskolába járnak, becsülik meg, mert nem volt ez mindig így, s vannak a világban országok, ahol a mai napig nincs így.

Diákok vagyunk mind. Napról napra tanulunk valami újat. Legyünk ezektől a tapasztalatoktól bölcsőbbek, okosabbak, megfontoltabbak. S kövessük figyelemmel Tanítónk/Mesterünk szavait komolyan véve minden tanítását, hogy a nagy vizsgán sikerrel járva átvehessük „diplománkat”, az élet koronáját!

Jó tanulást kívánunk ebben az új tanévben a régi és új diákoknak egyaránt!

Ujváriné Szabó Anikó



Küldetés 007.

ifitábor, Tapolca

Nyári ifjúsági táborunkat július 23-29. között Tapolcán rendeztük meg. Ezt megelőzően a hétvégén néhányan Balatonfüzfőtől bringákkal indultunk útnak megközelíteni a táborhelyet. Ezen törekvésünkben hol az óriási hőség, hol a hatalmas ellenszél próbált meggátolni, de szerencsére eredménytelenül.

Küldetés 007: táborunk mottója: a tanítások, csoportbeszélgetések célja az volt, hogy megerősödjünk küldetésünkben, felöltözzük a sikeres küldetéshez elengedhetetlen fegyverzetet (Efézus 6, 10-20), és felismerjük, mi célja van Istennek az életünkkel (Ennek az üzenetnek a tolmácsolásában Újvári Ferenc és Anikó, Széll Zsuzsi és Csaba, valamint Kántor Tamás segítettek). Hálas vagyok az Úrnak, hogy többen felismerhették, mi a következő lépés, amit meg kell tenniük/el kell hagyniuk Krisztusért, és volt, aki a boldogító igent is kimondhatta Istennek.

Délelőttönként kiscsoportos beszélgetéseket tartottunk a következő témákban:

1. Mi a célod – amiért érdemes végigcsinálni?;

2. Veszed az adást? – Isten vezetése;

3. Majd kialakul(sz) – Isten formál minket

4. Küldött, vagy ügynök? – szentesít-e a cél?

Hála az Úrnak ma is aktuális szavaiért, útmutatásáért és őrző kezéért! Jó volt átélni a közös szolgálat örömét: volt aki a csoportvezetésben, vagy éneklésben – zenélésben, mások a konyhai munkában, a játékok előkészítésében, takarításban és még nagyon sok más feladatban segítettek. Köszönjük a gyülekezet anyagi és lelki támogatását, azokat az imákat, amiket értünk mondtak el! Nem volt hiábavaló.

LG

Szemeztetés a tábori élményekből...

Az idei tábor számomra a megállás, a mindennapokból való kikapcsolódás ideje volt, amikor kiértékelhettem az életem és átgondolhattam, hogy mi Isten véleménye és akarata az előttem levő kérdésekről. Jó volt, hogy a kirándulás és strandolás mellett volt idő a pihenésre is. *Magyar Attila*

Az egész tábor hatalmas felüdülést jelentett mind lelkiekben, mind testi örömeinkben, épülésben. Köszönöm, hogy 1-2 embert közelebből is megismerhettem. Jók voltak a közös alkalmak, a társas játék, az énekek, a friss levegő, a balatoni frizbizés Andrással. Egyszóval minden JÓ VOLT.

Juhász Attila

Hogy mi volt jó a táborban? A rendszeres közösség Istennel; a csoportbeszélgetések; az igekártyák amiket kaptam mindig mondtak valami nekem valót; éneklés; a társaság; a tavalyi közösségépítő tábor hatása látszódik?; beszélgetés olyanokkal, akikkel nem nagyon szoktam; biciklizés; gyurmázás; sok segítséget kaptam a konyhai munkákban.

Török Szilvi

A tábor elején azért imádkoztam, hogy Isten erősítsen meg a hitemben a héten. Többször is éreztem, hogy Isten igéje nagyon nekem szól. A szerda esti beszélgetés nagyon megfogott. Ekkor Széllné Zsuzsi a hit pajzsáról beszélt, és arra buzdított, hogy a problémáinkat mondjuk el egy barátnak... és onnantól kezdve az estéket sok-sok beszélgetéssel töltöttük. Jó volt megtapasztalni Isten jelenlétét mindenben.

Igék amik sokat jelentettek nekem a héten:

„Hagyd az Úrra utadat, bízál benne, mert ő munkálkodik” Zsolt. 37,5

A másik ígéhez hozzátartozik, hogy sokan mondták a héten, hogy amikor problémáik voltak, találtak egy igekártyát ami megoldást jelentett a problémájukra. És gondoltam, hogy ez milyen jó lehet, és amikor a csoportbeszélgetésen a misszióról volt szó, akkor véletlenül megtaláltam ezt:

„Ti már tiszták vagytok az ige által, amelyet szóltam nektek. Maradjatok énbennem és én tibennetek. Ahogy a szőlővessző nem teremhet gyümölcsöt magától, ha nem marad a szőlőtőn, úgy ti sem, ha nem maradtok énbennem. Én vagyok a szőlőtő, ti a szőlővesszők: aki énbennem marad és én őbenne, az terem sok gyümölcsöt, mert nála nélkül semmit sem cselekedhettek.” János 15, 3-5

Jó megtapasztalás volt...

Ekkor került elő a tékozló fiú esete is amiről eszembe jutott a Forrest Gump című film, ahol Jenny (a tékozló "fiú") sokszor bűnbe esik és Forrest Gump (Isten) mindig szeretettel várja vissza.

Na meg az éneklés...

A kedvenc énekemet (ami itt lett a kedvencem) a „Szent vagy, szent vagy” című éneket minden nap legalább egyszer elénekeltük, ennek is örülök. És még egy érdekes dolog "rövid" beszámoló végére: sokáig nem értettem, hogy minek énekelünk el olyan sokszor egy dalrészlet? Aztán a tábor során többször is csak negyedjére értettem meg, hogy mit éneklek, vagy hogy mit akar ez nekem üzeni.

Kántor Barnabás

Kirándulás a Szent-György hegyre

2007. július 25. szerdán egy tizenkét fős csapat belevetette magát egy élményekben gazdag túrázásba. Kis csapatunk vezetője Újvári Ferenc volt, aki a túra negyedétől már hátulról vezette a csapatot ☺

Reggelivel jól megtömve pocakunkat neki vágunk a Szent-György hegynek. Az út elején betonon sétáltunk, árnyék után sóvárogtunk. Majd földút, szőlőföldek, s innen irány felfelé a hegyre. Utunk nehezedett, s meredek kősziklák közt jutottunk egyre feljebb. Rövidke pihenés után megtudhattuk, milyen bazaltorgonán játszani ☺ (a bazaltorgonák különös vulkanikus képződmények a hegyoldalon – szerk.). További mászás után ismét pihenőhely következett: egy fa sátor. Innen a szövevényes pókhálók megcsodálása után indultunk tovább – rövid tanakodás után a kék jelzést követve egyre feljebb... Egy magaslatra értünk, ahol csodálatos látvány tárult elénk, nem győztünk betelni a gyönyörű kilátással! De a csúcsok csúcsát még mindig nem értük el, irány tehát felfelé! Felérve ezután még gyönyörűbb látvány, fogadott minket. A Balatontól Badacsony át Tapolcáig belátható volt a környék. Lélegzetelállító kilátás!

Miután kifűjtük magunkat, Feri új utat talált: lefelé a hegyről. Ágas-bogas akadálypályán csúszkálva haladtunk lefelé libasorban. Leérvén a hegyről ismét az ismert gyümölcsösök és szőlőföldek, így éhségünknek engedve finom ropogós zöld és piros almákat szedtünk, s ettünk. Utunkról visszaérve tábor helyünkre mindannyian koszosan, porosan sorba állva fürdésre készülődtünk. Fáradtan, de élményekben gazdagon vettünk részt a további programokban.

Horváth Andrea

K É R D É S (Gajárszky Magdolna)

Hová megyünk, honnan jövünk,
csillagmilliók körülöttünk...

Vagyunk talán:

- gondolat a mindenségben,
- szolgálat az Ő nevében,
- kis eszköz Nagy Úr kezében.

Beteg voltam és meglátogattatok

Gyülekezetünk beteg, idős, megfáradt testvéreit hordozzuk imádságainkban. Lehetőségeink szerint látogassuk őket. Beszélgessünk, imádkozzunk velük, értük.

A felsorolt testvérek címe, telefonszáma Huszta Tiborné és Újvári Ferenc testvéreknél megtalálható:

<i>Bozsogi Jánosné</i>	<i>Erdei Béláné</i>
<i>Hetzke József</i>	<i>Kántor Imréné</i>
<i>Kárpáti Tivadarné</i>	<i>Kissné Boros Lídia</i>
<i>Liptai Sándorné</i>	<i>Magyar Gyuláné</i>
<i>Páka Elek</i>	<i>Szalay Mihályné</i>
<i>Rumbold Gyula</i>	<i>Sallay Lajos</i>
<i>Sós Gábor és neje</i>	<i>Szabó Lajosné</i>
<i>Szalay Mihályné</i>	<i>Tóth Imréné</i>
<i>Szebeni Gyula és neje</i>	
<i>Vida Sándor és neje</i>	
<i>Pap László és neje</i>	<i>Vodiczky Mária</i>

T Ö V I S E K (Novák László)

Szép a rózsa, ha kinyílik illatos virága,
De nézd csak meg - sebző tövist
Hordoz minden ága.
Ha letéped, számíthatsz a tövis
szúrására,
Tanuld meg, hogy az örömnél
Fájdalom az ára.

Egyik - másik gyümölcsfának
ágán is van bőven,
Még többet találsz, ha jársz sötét,
vad erdőben.
Megsebez még ott is gyakran,
Hol nincsen, - azt véled,
Szenvedések tövisével teljes
ez az élet.

De volt tövis - és van ma is,
amelynek szúrása
- Békén túrva, - végül nem kín,
de Isten áldása.
Gondolj Jézus tövisére,
mely fejét vérezte,
mely számodra a mennyei

Koronát szerezte.

Tövises volt az Ő útja,
mégis vévigjárta,
Célhoz érve a mennykaput
néked is kitárta.
Hívogat, hogy kövessed Őt,
lépj a lábnyomába,
Ő vezethet csak - senki más
Fel az üdv honába.

Mindenképpen tövises lesz
az életed útja, mily jó hát, ha
azt lábad nem hiába futja.
Kövessd Jézust, s ha végetér
a földi vándorút,
Dicskorona váltja fel majd
A töviskoszorút. közölte: Tóth Imréné

H I R D E T É S E K

NYUGDÍJAS KLUB - 2007.szeptember
13-án 15.00 órakor lesz legközelebbi alkal-
munk, a gyülekezet alagsori kistermében.
Vendég-előadónk: Gerzsenyi Sándor lelki-
pásztor testvér.

ARANY ALKONY - 2007.szeptember
16-án 14.30 órakor, Törökbálinton.
Huszta Tiborné

Budapest József utcai Baptista Gyülekezet
cím: 1084 Budapest, VIII. József u. 12.
www.jozsefutca.baptist.hu „Folyóirat” rova-
tában is olvasható újságunk!
Rendszeres alkalmaink:
Vasárnap 9⁰⁰ imaóra, 10⁰⁰ és 17⁰⁰ istentisztelet.
Szerda 18⁰⁰ istentisztelet.
Péntek 18⁰⁰ ifjúsági óra.
Énekórak: vasárnap 16⁰⁰, szerda 19⁰⁰.